

ЦЕНА НА ВЪСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 месеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 месеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВЪСТНИКЪ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДЕЛЯ

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
50 ст. на първа страница
и 40 ст. на четвърта стра-
ница за гармондеи редъ.

За обявления на съдеб-
нитѣ пристави се плаща
по 0'2 ст. на дума.

Неплатени писма не се
приемагъ.

Ръкописи не се връщатъ.

ВАЖНО!

ВАЖНО!

ЗА МЛАДЕЖТА ПО СЛУЧАЙ ЛѢТНИЯ СЕЗОНЪ.

Обръщамъ вниманието на нуждающитѣ се отъ велосипеди за подѣ наемъ, че въ ателието ми находяще се въ ул. „Пиротска“ № 11 (бив. окр. инженер.) ми се намиратъ най здрави и леки велосипеди и ги давамъ съ най-износенъ наемъ. Сжщо въ ателието ми се намиратъ разни части за велосипеди и приемамъ да поправамъ съ най ниски цѣни.

1—5

Съ почитание: Станко Г. Станковъ.

Русенската касапница.

На 28 Февруарий стотина невинни жертви паднаха, пронизани отъ братски куршумъ.

Русенскитѣ улици бидоха обогрени съ човѣшка кръвъ!

Стотина семейства издаватъ викъ на проклетие къмъ кръвопийцитѣ!

Траурътъ не е само за русенци, той е всенароденъ. Нашата новѣйша политическа история не познава по-грозно и по-варварско злодѣяние!

Подѣ благовидния претекстъ да се запази престижа на властта, да не се накърнява авторитета на дѣйствующитѣ закони, българската войска покоси кръвния животъ на стотина невинни български граждани!

Въ всички врѣмена, при разни режими и при подобни случаи, народнитѣ убийци всекога сж истъквали като оправдателенъ мотивъ престижа на властта и защитата на законитѣ.

Памятникитѣ при Дуранъ-Кулакъ и Шабла още не сж забравени — сега се издигна кървавия паметникъ въ Руссе!

Ужасната и кървава човѣшка рѣзня въ Руссе е възмутителна, потрѣсающа! Безъ всекакъвъ поводъ, безъ всека законна причина, войската стрѣляла и сѣкла невинни дѣца и жени!

Позоръ нечуванъ и невижданъ, позоръ на кръвожаднитѣ властолюбци!

Такава безмисленна и жестока сѣчь не е ставала никѣдѣ!

Виновницитѣ?

Тѣ сж извѣстни, обществото ги сочи.

На първо мѣсто, неуравновѣсеия крикунъ и политически акробатъ Такевъ, който по телефона отъ София заповѣдалъ:

„Стрѣляйте на месо, но не отстъпвайте!“ На второ мѣсто, прѣдставителитѣ на административната и военна властъ въ Руссе, които послушаха тази заповѣдъ.

Общественното негодувание въ цѣла България се засилва, то се повдига съ стихийната сила на високи вълни!

Нанесения на нацията позоръ трѣбва да се измие, виновницитѣ на ужасната човѣшка рѣзня трѣбва да се приковатъ на позорния стѣлбъ!

Кръволока-министръ не чувствува срамъ и угризение на съвѣстѣта, той пятни и незаслужено занимава високия министерски санъ; неговото катурвание е първото удовлетворение на дълбоко наранената общественна съвѣстъ!

Българския народъ трѣбва да се издигне и да протестира противъ това нечувано варварство. Причинителитѣ на кървавия погромъ трѣбва да бждатъ строго осждени не само отъ ареопага на общественото мнѣние, но и отъ Правосъдието на страната!

Ще бждатъ ли осждени?

Отъ двѣ години насамъ, обществото съ трѣтено вълнение очакваше рѣшението на въпроса надъ въпроситѣ: осждената ликвидация на стамболовския режимъ—режима на колосалнитѣ кражди, на безчестие и позора!

Властующитѣ каравелисти поеха властта въ името на блокарската платформа, — това трѣбва да се запомни. А блокарскитѣ партии бѣха поели ангажмента — когато властта попадне въ рѣцѣтѣ имъ — да прѣдадѣтъ на правосъдието министритѣ отъ Стамболовския кабинетъ, които разориха страната.

Защо да се мамимъ? Каравелиститѣ сж въплочение на лъжата, измамата и демоногнота. Чувството на срамъ и политическа честъ у тѣхъ е съвършено притѣлено, тѣ се давятъ въ вълнитѣ на безчестие. Още при поемането на властта, тѣ почтително се поклониха на Генадиева и Гудева, защото послѣднитѣ бѣха сватове и ходатаи да имъ се повѣри властта.

Двѣгодишното властвование на ялящъ демократитѣ е отрицание на всекакъвъ парламентаризмъ и на всекаква законност. А тѣ си раздираха гърлата да крѣпчатъ по стѣгди и мегдани, че искали да вложатъ социална правда въ управлението на държавата.

Е добръ! Върховнитѣ интереси на страната, ефимѣрната „социална правда“, както и интереситѣ на Правосъдието пизискваха щото похитителитѣ на държавнитѣ богатства да се тласнатъ кѣмъ „Славянската Бѣсѣда“.

А какво направиха демократитѣ? Една парламентарна комисия ще разслѣдва дѣлата на бившия режимъ. . .

До сега много правителства сж управлявали, много послушни и раболѣпни болшинства сме виждали; но като болшинството на „демократското правителство“, боже сохрани, не сме виждали. Хемъ все „млади“ и „интелегентни“ сили се събрали, народни съдбини да уреждатъ! Нито съмостоятелностъ, нито характеръ, нито пѣкъ нѣкаква инициатива ще

забѣлжитъ. Всичко се дрижира отъ министерската маса, а особено отъ пещерския крикунъ и палачо Такевъ; и най-слабия му жестъ е достатъченъ за да обуздае вирогавитѣ депутати.

Народното Събрание не е онази свѣщенна ограда, гдѣто трѣбва да се регистрира върховната воля на народа, напротивъ, то е заприличало на нѣкакъвъ гиньолъ (както казватъ французитѣ), гдѣто се разиграватъ кукли. Демократитѣ окарикатуриха парламентаризма и прѣвърнаха народното събрание въ долнокачественъ партизански клубъ.

Убѣдиха се вече и послѣднитѣ невѣрующии, че демократитѣ сж годни само за буклука. Тѣхното нравствено и политическо падание е толкова очевидно, че по-нататѣшното имъ стоение на властъ става невъзможно.

Защо бѣше тази анкета? Защо провинилитѣ се крадци да не се прѣдадѣтъ направо на държавенъ осждъ? Съмнявали се още нѣкой, че Гудевъ-Генадиевъ-Паяковъ и пр., този синдикатъ на прѣстѣпници, е обралъ държавната хазна? — Отъ вчерашенъ голтакъ, днесъ Паяковъ е банкеръ въ Парижъ на булевардъ „Хаусманъ“, Генадиевъ и Гудевъ станаха милионери, когато прѣди дохождане на властъ не можеха да удовлетворяватъ ежедневнитѣ си потребности за съществуване.

Ний ни най-малко не се съмняваме въ добросъвѣстността на лицата, които съставляватъ парламентарната комисия. Тѣ достойно ще испълнятъ дългитѣ и мисията си, но какво отъ това? Кой е сигуренъ, че до м. Октомврий ще дочакаме редовната сесия, та комисията да прѣдстави своя докладъ? Политическитѣ обстоятелства тѣй скоро се мѣнятъ, каприза на монархическия факторъ е толкова неузнаваемъ, та ний не сме сигурни дали утрѣшния денъ демократитѣ ще иматъ властта. Още по-малко сме сигурни, че властта може да мине въ рѣцѣтѣ на овия политически партии, които сж ангажирани съ въпроса за осждението на стамболиститѣ.

Тогава?

Тогава ний не можемъ да

се присъединимъ къмъ общото задоволство, което искуватъ всички вѣстници. Прѣдприетата отъ Народното Сѣбрание акция не е отъ естество да задоволи наранената обществена съвѣсть, тя издава верѣшителностъ, колебливостъ пълна неизвѣстностъ!..

Другъ би билъ въпроса, ако въ скоро време се свика извънредна сесия, но демократитѣ нѣматъ това желание, тѣ държатъ властта както слѣпецъ държи тояга, тѣ ще чакатъ редовната сесия. . . . А това издава тѣхната гузностъ, тѣхния страхъ прѣдъ силния, който всѣкога може да ги напотири . . .

И тъй, въпрѣки всенародно-то желание, още голѣмъ въпросъ е дали стамболиститѣ ще попаднатъ подъ ударитѣ на Държавния Сѣдъ.

Жертвитѣ на Русия за освобождението на България.

(Откъслекъ отъ рѣчта на г. Филиповъ,
произнесена на 19-и февруарий въ зала
„Промекъ“).

„Въ мѣсечнитѣ статистически извѣстия на Главната Дирекция на статистиката на българското царство за октомврий 1909 година, намираме слѣдующитѣ данни за населението на освободенитѣ отъ Русия български земи:

Въ първото прѣброяване на населението въ Сѣверна България, което е станало въ 1881 година:

Българи	1,345,507
Турци	517,284
Други	125,128

Всичко . 2,007,929

Въ първото прѣброяване на населението въ Южна България, което е станало въ 1880 год.

Българи	573,436
Турци	146,320
Други	67,469

Всичко . 787,225

Небългаритѣ не се нуждаеха отъ освобождение. Тѣ бѣха повече отъ свободни: тѣ бѣха господари, а българитѣ роби; тѣ бѣха управляющи, а българитѣ управляеми; тѣ разполагаха съ всичко, а българитѣ съществуваха по тѣхната милостъ.

Русия воюва за освобождението само на българитѣ. Отъ горнитѣ данни се вижда, че тѣхната численостъ е била:

Въ Сѣв. България	1,135,507
„ Южна „	573,436

Всичко . 1,918,943

За освобождението на 1,918,943 българи, Русия е дала слѣдующитѣ човѣчески жертви, погинали въ най-цвѣтущата си възраст:

Убити войници . .	128,753
Умрѣли отъ рани войници	71,228

Всичко . 199,990

Като раздѣлимъ българи 1,918,943 на 199,990 погинали мъченически руси за нашето освобождение, ще намѣримъ, че за свободата на 10 българи е убитъ или умрѣлъ отъ рани единъ русинъ.

За освобождението на 1918943 българи е похарчено 1300000000 рубли.

Като раздѣлимъ 1,300,000,000 рубли на 1,998,943 българи, ще намѣримъ, че за свободата на 1 българинъ Русия е похарчила 677 рубли 45 копѣйки, или 1806 лева $53\frac{1}{4}$ стотинки.

Стамбуловиститѣ твърдятъ, че ние сме заплатили на Русия за своята свобода. Това е вѣрно отчасти. Всичко ние заплатихме 11,250,000 рубли, или 30 милиона лева.

Отъ 1,300,000,000 рубли като извадимъ 11,250,000 рубли ще намѣримъ, че за своята свобода още дължимъ на Русия 1288750000 рубли.

Като раздѣлимъ 30,000,000 лв. на 1,918,943 българи, ще намѣримъ, че за своята свобода всѣки българинъ е заплатилъ 15 лв. 63 стотинки.

Отъ 1806 лева $53\frac{1}{3}$ стотинки като извадимъ 15 лева 63 ст., ще намѣримъ, че за своята свобода всѣки българинъ дължи още на Русия 1790 лева $90\frac{1}{3}$ ст.

Но 1,288,750,000 рубли, които има да дава българския народъ на руския за своята свобода, или 1790 лева $90\frac{1}{3}$ ст., които има да дава всѣки българинъ, сж простени. Какво слѣдва отъ това? Простото заключение, че освободителната война не само е била безпримѣрна съ своето безкористие въ всемирната история, но тя е още безпримѣрна и по своето великодушие, което е свойственно само на великата колективна национална руска душа.

Полезно е да се приповторятъ двѣ числени данни:

1) за свободата на 10 българи е погиналъ мъченически единъ русинъ въ най-цвѣтущата си възраст и

2) за свободата на единъ българинъ Русия е похарчила 677 рубли 45 коп., или 1806 лева $53\frac{1}{3}$ ст.

Всѣки българинъ, който чувствува въ гърдитѣ си човѣческо сърдце, налѣво и надѣсно трѣбва да повтаря горнитѣ числа. Много блудни синове тѣ ще накаратъ да признаятъ истината, че както е невъзможно съществуването на планетата, на която живѣемъ, вънъ отъ орбитата около слънцето, тъй е невъзможно и съществуването на свободна, самостоятелна и независима България вънъ отъ любовта, която трѣбва да ни свързва съ майка Русия.“

ПО КРАЖБИТѢ НА ФЛОТА.

За кражбитѣ и злоупотрѣбленията въ Флота пишатъ и говорятъ всички. . . . Не осана български вѣстникъ, който да не е изнесълъ масса позорни факти. Дори и въ Народното Сѣбрание кражбитѣ въ флота станаха прѣдметъ на горѣщи прѣпирни и разисквания. Отъ всички, най-много се атакува начал-

ника на Флота Димитриевъ. Особено се е провинилъ той при доставка на минитѣ „Сотехарле“ и при покупката на гинилитѣ паракоди de Romas и Améшопа. Както въ Военното Министертство, при разнитѣ доставки (нещастно отечество, все въ името на народната отбрана) сж се вършили крупни злоупотрѣбления и гешефти, същото е сгавало и при доставкитѣ на флота. За никого не е тайна, че нашия флотъ е създаденъ и съществува не за гарантиране на народната отбрана, а просто на просто той служи като тихо убѣжище за разни привилегировани авантюристи. За да не бждемъ голословни, нека оставимъ самитѣ факти да говорятъ. Затова ще си позволимъ да направимъ единъ малкъ цитатъ изъ в-къ „Воененъ Гласъ“. Въ статията „Състоянието на флота,“ в-къ „Воененъ Гласъ“ пиши:

„Всичкитѣ работи по организацията на флота и направлението на службата, г. Димитриевъ е използвалъ за да изтъкне неговата личностъ и да извлече колкото се може лични облаги, като че ли флота е създаденъ само за него, като че ли той е бащина му мушия. Като оставимъ на страна истоянието му участие въ задграничното плаване на Надежда, отъ което е получавадъ столови по 10 лева на денъ дневни по 20—50 лева и постояннитѣ му командировки въ София и странство, по флотски работи, отъ положението за управление въ флота въ мирно време, съставенъ отъ него, испъкватъ всичкитѣ негови стрѣмления за извличане на лични облаги; тъй наур.: Всичката отговорностъ оставилъ на Пишона, който по положението си е безотговоренъ, а за себе си никакви обязанности и отговорности; даже най-важната частъ отъ неговата служба, като началникъ щаба на флотъ, именно воденето на мобелизационнитѣ планове, възложилъ на старшия адютантъ а отъ друга страна прокаралъ си бѣ да има права и положение на бригаденъ командиръ, като е разчиталъ, види се, че Пишонъ вѣчно ще стои въ България и че само той ще му бжде началникъ щаба. Когато обаче въ бюджета си прѣдвидя и заплатата 9600 л., тогава чакъ В-то М-во се съби и съ заповѣдъ до В-то Вѣдомство № 393 отъ 10 октомври 1907 г. му отнѣ чѣзи права и го приравни на полкови командиръ. До тамъ бѣ достигнала неговата амбиция, щото въ положението за обучението долнитѣ чинове въ флота, бѣ прокаралъ щото всички долни чинове отъ флота, като началникъ щаба въ флота да му даватъ честъ съ смирание въ фронтъ.

„Ето къмъ какво бѣ насочена дѣятелността на г. Димитрива, като началникъ на щаба на флота въ време на Пишона. Въодушевенъ съ една прѣувеличена амбиция за властъ, за слава и за печелене на пари, той си е послужилъ съ всички срѣдства, колкото осждителни толкова и неморални за достигане на цѣльта си, т. е. да обсеби цѣлнитѣ флотъ и да облѣгатъ на Пишона, да образува отъ него хора и материалъ, единъ инструментъ послушенъ въ неговитѣ рѣдѣ. И всичко това не за доброто на службата и въ полза на Отечеството, а за да задоволи своитѣ желаниа. За да постигне по-добрѣ цѣльта си, като единъ възкрѣсналъ Макнавели, е приложилъ афоризма: цѣльта оправдава срѣдствата. И именно като основава всичката своя етика на тая поговорка, смазвалъ и всички тѣя, които сж му прѣчили или които биха искали да се противопоставятъ на неговитѣ ам-

бициозни стрѣмления. Ето защо въ това време се извършиха толкова аномалии въ флота и когато единъ отъ французскитѣ инструктори прѣдупрѣдилъ Пишона за недоволнитѣ дѣйствиа на г. Димитрива и му поставилъ прѣдъ видъ че той е гений въ флота, Пишонъ спокойно отговорилъ „Laissez faire,“ което се продължи, до като работитѣ въ флота достигнаха до таква дередже, щото и самъ Пишонъ изхвъркна, а послѣдствитѣя отъ неговото „Laissez faire“ за дълго време ще се чувствуватъ въ Флота.“

Съжаляваме крайно, че тѣснитѣ колони на вѣстника не ни позволяватъ да разгледаме всичкитѣ пороци въ флота; тѣ сж толкова много, че ний се чудимъ какъ е възможно да се търпи тази анархия. За успокоение на развълнуваното обществено мнѣние, военния министръ е назначилъ нѣкаква анкетна комисия за да разслѣдва дѣлата на флота. Но кой може да повѣрва въ безпристрастието на военнитѣ анкетатори, когато началника на флота ги посрѣща и изпраца съ разни гошавки и примамки? — Трѣбва да се разбере, че флота се е прѣвърналъ въ едно стамбуловистко котило, гдѣто се култивира фаворизацията, расточителността и користолюбието. Отъ нѣколко години насамъ, градътъ Варна е станалъ централно мѣсто за грабежи и злоупотрѣбления. Нѣма ли най-сетнѣ да се намѣрятъ непоковарени българи, които милѣятъ за народа отбрана и за доброто бждѣще на страната, та да турятъ край на тия скандални афери? До кога злоупотрѣбителитѣ съ народнитѣ богатства ще се подвизаватъ безпрѣпятствено за да скандализиратъ общественния моралъ?

Х. Миноносковъ.

ПАРЛАМЕНТАРИЗМА И СВОБОДАТА.

Парламентаризма е най-високото изражение на свободата, на народната воля. Значи, безъ свободата днешния парламентаризмъ е немислимъ и невъзможенъ.

Но какъ се практикува парламентаризма у насъ? Можемъ ли ний да питаемъ вѣра въ неговото благотворно влияние за политическото и економическо развитие на страната? Ето кардиналния въпросъ, върху който трѣбва да се замислятъ сериознитѣ умове.

Да излагаме началата на парламентарното управление, това е излишно, защото тѣ сж вписани и въ нашата конституция. Народа и държавния глава сж двата рѣшаващи фактори въ упражнението на парламентаризма. Народа взема косвенно участие посрѣдствомъ своитѣ прѣдставители, които иматъ въ рѣцѣ законодателната властъ.

Ако народнитѣ прѣдставители сж избрани безъ всѣкакво изнудване на народната воля, тогава може да се очаква разумна и плодотворна законодателна дѣйностъ.

За голѣмо съжаление, и слѣдъ 42 годишенъ политически животъ, ний още не можемъ да разберемъ високото прѣдзначеніе на парламентаризма. Отъ една страна, народа е испадналъ въ непростителна апатія и прѣнебрѣва благоприятнѣтѣ моменти, когато може да прояви своята воля. Отъ друга страна, прокламиранитѣ отъ конституцията политически свободи, често пжти сж били прѣдметъ на грубо издевателство. Отъ 20 години насамъ ний живѣемъ подъ тѣжкия гнетъ на стамболовизма, който е задушвалъ и най-слабитѣ наченки на свобода. Като гонѣше свободата и мисълта, стамболовщината култивираше корупцията и развалата. При такова положение, за конституционно-парламентарно управление и дума не можеше да стане.

Слѣдъ продължителната тирания и политически гнетъ, трѣбваше да настѣпи отрѣзвление. И наистина, отъ нѣколко години насамъ, добросѣвѣстнитѣ политически дѣйци полагаатъ сериозни усилия за запазване на свободата и за правилното функциониране на парламентаризма. Демократическото правителство парализира за извѣстнo врѣме тѣзи похвални усилия, защото то потѣпка начертанитѣ отъ новия духъ тенденции, изнуди народната воля и сгради зданието на личния режимъ. Двѣгодишното му властвование съставлява черенъ позоръ за демократическото дѣло и добрѣ разбранитѣ интереси на страната, защото то не се погрижи да създаде трайни условия за по-добро управление.

Каква е тогава политическата длъжностъ на всѣки добросѣвѣстенъ човѣкъ? Всѣки споредъ разума и енергията си, трѣбва да работи за народното пробужданіе. Възстановяването на пълна хармония гъ отношенията между изпълнителната и законодателната властъ, това трѣбва часъ по скоро да стане. До сега законодателната властъ е била подъ исключителното влияние на изпълнителната и затова нищо добро не е могло да се направи.

Най-важната реформа, която може да създаде благоприятни условия за практическото приложение на парламентарния режимъ, това е избирателната реформа—пропорционалното прѣдставителство за законодателнитѣ избори. Излишно е да се искватъ високитѣ прѣимущества на тази реформа, която е станала толкова популярна. Тя е възприета отъ нѣколко партии — тя трѣбва да се одѣлоти. Правителството е противъ пропорцията, защото то се залови въ примката на личния режимъ. Каравелиститѣ измѣниха на своитѣ проповѣди и обѣщания, тѣ захвърлиха своята програма на тавана, но нима ний трѣбва да гледаме съ

скръстени рѣцѣ? Гдѣто да сѣднемъ и станемъ, съ перото и словото, въ частни и публични събрания; навсѣкъдѣ трѣбва да пропандирираме реформата за пропорционалното прѣдставителство. Само по такъвъ начинъ ний ще изпълнимъ длъгѣтъ си за закрѣвяване на свободата и на парламентарния режимъ.

ХРОНИКА

На митингъ!

Утрѣ варненскитѣ граждани се свикватъ на митингъ прѣдъ общинското управление за да протестирагъ противъ безчовѣчнитѣ кланета въ гр. Русе. Отъ настроението на всички се вижда, че митинга ще бжде многолюденъ и импозантенъ. На митинга ще говорятъ гражданитѣ Д. Перелинговъ, Д-ръ Т. Стояновъ и Стоянъ Е. Русевъ. Взети сж всички мѣрки за запазване на реда и тишината.

Къмъ анкетната комисиия при флота.

Думата ни е за купената отъ Франция мина „Соте Харле“, трѣбна да се знае че прѣдседателя на комисиията, който е приелъ тѣзи мини въ Франция въпрѣки настояването на минния офицеръ и минния персоналъ, находящи се тогава въ Франция, не е направилъ никакви взривни или пробни испитания за дѣйствието ѝ.

Когато минитѣ сж пристигнали въ Варна и сж били направени испитания за потопяването имъ подъ водата, тѣ сж потънали на дъното на морето и това е дало поводъ котвитѣ имъ да бждатъ испратени обратно на фабриката за управление.

При всичко че тази мина е съвсѣмъ малко позната на флотския персоналъ, но говори се, че теоритически тя отговаря на всичкитѣ изискуеми условия отъ съврѣмената минна техника; обаче на практика въпросъ е дали тя ще прѣдставлява сигурно оржие за отбрана на морското ни крайбрѣжие и дали ще произведе потрѣбния взривъ при удара съ неприятелски корабъ.

„Актъ на отмъщение.“

По поводъ парламентарната анкета върху дѣлата на бившия режимъ, органа на стамболиститѣ „Новъ Вѣкъ“ пиши: „Рѣшената анкета противъ бившитѣ наши министри е единъ актъ на отмъщение спрѣмо народно-либералната партия, и въ сжщото врѣме е единъ шантажъ за оставане по-дълго врѣме на властъ“. Бързае да корегиратъ мисълта на „Н. Вѣкъ“ и да успокоимъ неговитѣ патрони: далечъ отъ да бжде актъ на отмъщение, тази анкета е актъ на трусовъ, на явна подлостъ . . .

Демократитѣ се страхувагъ не само отъ „силния“, но дори и отъ сѣнката си. . . Иначе, ако тѣ имаха респектъ къмъ законитѣ на страната, до сега сто пжти трѣбваше да прѣдадѣтъ краднитѣ-министри на държавенъ съдъ; и до сега тия нахалници свободно щѣха да омитатъ паяжинитѣ на черната джамия, за да бждатъ лишени отъ възможността да пишатъ за „тровоенне морала на българския народъ“.

Демократитѣ докараха работитѣ до тамъ, че и безчестнитѣ взематъ свободата да говорятъ за моралъ. . . .

Селско писмо

Знайно е на всички какъ се злоупотрѣбва съ общинската властъ, съ селскитѣ кметства. Щомъ дойдоха на властъ, демократитѣ намѣриха въ лицето на нашия Василь Тодоровъ единъ послушенъ човѣкъ, готовъ да изпълнява всичко, и затова го направиха кметъ. Бай Василь си намѣри достоенъ другаръ, секретаръ-бирникъ Донку. И започнаха да управляватъ общината, ама какъ, здравие му кажете. Който е отъ „нашитѣ“, добрѣ; който не е, да му мисли. За сега се въздържамъ да опиша тѣхнитѣ дѣла, — това ще сторя по-нататкъ.

Нашитѣ селяни като възнегодуха, общинскитѣ съвѣтници се стрѣснаха и бламираха В. Тодоровъ, а за кметъ избраха почитания отъ всички Андрей Стояновъ. Но нали бай Василь е протезиранъ отъ властта, не се знае дали новоизбрания кметъ ще бжде утвърденъ. На всѣки случай, ний ще чакаме думата на окръжния управител. Ако той не утвърди избора на новия кметъ, общинскитѣ съвѣтници ще поднесатъ оставка.

Чудна е тази нашата българска управа! Демократитѣ винаги за народа приказваха, за неговото добро се мѣчели, пѣкъ като дойдоха на властъ, обърнаха колата—надминаха и стамболиститѣ. . . .

Азъ пакъ ще ви пиша, зеръ нашитѣ главоболии не сж малко. Съ почитъ:

с. Тестеджии
1 Мартъ, 1910 г. Х. У. О.

Кървавия денъ въ Руссе.

Подъ този надсловъ току що получихме една дълга кореспонденция върху грозното събитие. Съжеляваме крайно, че не можемъ да я прѣдадемъ исцѣло, пожеже вѣстника ни бѣ подъ печать. Ето какво казва очевидеца-кореспондентъ: „Ескадрона повѣренъ на двѣ млади и буйни офицерѣта, подъ командата на единъ безразсѣденъ командиръ, съ голи шапки се спусна да тѣпче и сѣче хората. Гражданитѣ помислиха отъ най-напрѣдъ това за несериозно, но понеже нѣкон бѣха стѣпкани и разсѣчени, тѣ взеха да се защищаватъ съ камъни и

каквото имъ попадне въ рѣцѣтѣ. Въ туй врѣме капитанъ Пощевъ искомандува стрѣлба. Въ тази ужасна минута, верѣдъ сѣчь и пищене на крушуми, площада писна отъ ослелията на умирающитѣ и раненитѣ. Картина ужасна, цѣлия площадъ усѣянъ съ труповетѣ на невинни жертви: дѣца, жени и мъже, видѣтъ на копто късапе и най-закоравялото и жестоко сърдце“.

Погребението.

На жертвитѣ въ русенския погромъ е станало по най-търгъжественъ начинъ. Цѣлия градъ — мало и голѣло — се стѣкалъ за да отдаде почитъ на нещастнитѣ жертви. Била организирана гражданска полиция за запазване реда и тишината. Пещерския паячо е наблюдавалъ всичко отъ таванитѣ на окръжното управление. Народътъ фактически е отнехъ властта му на министръ, като не е позволилъ на подвѣдомствената му стража да изпълнява служебнитѣ си обязанности. „Таке дющю, кель ачлдж“, — казва народната мъдростъ, но Такевъ не чувствува този грозенъ бламъ. Безъ да чака лопатата, той трѣбваше да поднесе оставка, да си посипи главата съ пепилъ и да бяга въ тъмни гори телилейски. П въпросъ е още, дали ще може да искупи грѣховетѣ си. . . .

Кървнина въ София.

Завчера въ София е станалъ грандиозенъ митингъ. Привечеръ множеството започнало да манифестира изъ улицитѣ; но понеже това не е приятно на озвѣренитѣ демократи, тѣ пакъ прибѣгнаха къмъ услугитѣ на войската и полицията. Станали сж нѣколко схватки между войската и гражданитѣ, и отъ двѣтѣ страни има множество ранени. Вижда се, че управляющитѣ кржволоци сж изгубили и ума и дума, та не знаятъ какво вършатъ. Ний ще имъ напомниме думитѣ на Кавура, че съ пупки и щикове и едно магаре може да управлява. Ами послѣ? Не виждатъ ли тѣ, че като вървятъ по кървавия пѣтъ, скоро ще се удавятъ въ яростнитѣ вълни на народното негодование?

По кражбитѣ въ статистиката.

Получихме доклада на комисиията натоварена съ анкетрание дѣлата на Статистиката отъ 1904 до 1908 г. Този докладъ е напечатанъ на голѣмъ форматъ и съдържа цѣли 160 стртници. Анкетьоритѣ заключаватъ, че бившия директоръ Ш. Германовъ и съучастникитѣ му сж ограбили близо 450,000 лева. Нито фалшификациитѣ, нито подвеждането на ресективния министръ не е попрѣчило на Германова, Тан и Пшевъ и другаритѣ имъ за да постигнатъ гонимата цѣль: да се обогатятъ за смѣтка на дър-

жавното съкръщение при на- личността на два много- бройни насържавани и фаворитни от бившите стамболски министри, ние се удивляваме на нахалността на тия последните, че тѣ още могат да говорят за моралъ и политическа честност.

Любовната драма.

Съ всичкитѣ и подробности, тя е известна вече и на дѣ- цата. Младата туркиня Саафетъ и нѣкой си Стефановъ се за- любили и горѣщо обикнали. Но какъ да се надвиятъ религио- знитѣ прѣпятствия? Стефановъ отвѣлкъ младата Саафетъ отъ бащиния ѝ домъ за да склучи бракъ. Изглежда, че родители- тѣ на момата били съгласни на този бракъ, но прѣдстави- телтѣ на турската духовна власть за по ч в а т ъ да протестиратъ. Застѣпва се и турския пълно- мощенъ министеръ Асъмъ бей. Въпроса се отнѣса до съдебни- тѣ власти, които постановяватъ щото Саафетъ да се повърне на родителитѣ ѝ. Отъ тука се започва конфликта. Когато Саа- фетъ била отведена въ поли- цейския участъкъ, набързо съб- ралата се тълпа я освобождава и прѣдава на Стефанова. Това било сутринята на 28 февруа- рп. Слѣдъ обѣдъ, улицитѣ въ Русе били прѣпълнени съ на- родъ по случай карнавалскитѣ веселня. Именно въ туй врѣме безъ всѣко прѣдизвикателство отъ страна на народа, пѣхота и кавалерия се втурнали да ко- лятъ и стрѣлятъ. Очевидци раз- правятъ, че картината е била повече отъ ужасна! Кавалери- ститѣ сѣ газили и съсичали безразборно!

Самоубийство.

Въ миналия брой писахме, че фалита на Н. Геронъ внесе су- матоха въ търговскитѣ кръго- ве. Генералната банка е била заплѣтена въ множество здѣлки прѣди Геронъ да испадне въ несостоятелностъ. Дали поради тази причина, или пъкъ по дру- ги, никому невзвѣстни, съобра- жения, младия директоръ на ка- заната банка Е. Орсагъ е ту- рилъ край на живота си. Ми- налата сѣбота прѣзъ ноцта, той е прѣсналъ черепа си съ револверентъ вистрѣлъ. Самоу- бийството на този младъ и пѣ- ленъ съ надѣжди човѣкъ произ- веде дълбоко огорчение въ об- ществото.

Полицията и кражбитѣ.

Напоследъкъ въ Варна се из- вършиха много кражби. Пове- чето отъ крадцитѣ не могатъ да се заловятъ. Всѣкой се въз- мущава, всѣкой протестира, но какво да се прави? Не само Варненската, но цѣлата бълга- рска полиция е дезорганизи- рана, покварена и недостатъчно подготвена за да охранява жи- вота и имота на хората. Пра- вителството е загрижено за дру-

ги работи, то гледа да продѣл- жи съществуванетоъ си. Че ин- тереситѣ на обществото страда- ли, това ни най-малко не го интересува.

Д-ръ Даневъ за стамболовиститѣ.

Прѣди нѣколко дни единъ отъ редакторитѣ на в. „Камбана“ е ималъ свиждане съ г. Д-ръ Даневъ. Касателно въпроса за сѣдението на бившите министри, г. Даневъ е направилъ слѣд- нята декларация: „— Вѣрно е, че въ държавното управление, корупцията е пуснала дълбоки корени. Вѣрно е така също, че обществото е силно обезсърже- но отъ прѣстѣпленията на бив- шитѣ управници и то напрѣг- нато чака даванетоъ имъ подѣ сждъ. За голѣмо съжаление, о- баче, правителството по тоя въпросъ не се изказва. Не, то прѣдоставя разрѣшенето въ проса за сѣдене на стамболо- виститѣ върху камарата. А бол- шинството по тоя въпросъ нѣ- ма мнѣние. Всички се движатъ въ една мѣгла. Обвиняватъ насъ че сме ги оставили насамѣ. Не е истина. Тѣ прѣди всичко ни- кога не сѣ повдигали въпроса за държавенъ сждъ, за да иматъ възможностъ да чуятъ и насъ. Ако въ тѣхъ има искреното же- лание да поставятъ държавнитѣ прѣстѣпници на мѣстата, тѣ отдавна щѣха да се занимаютъ съ тоя въпросъ. Тѣ м о ж е х а прѣдварително да устроятъ едно частно събрание на депутатитѣ където щѣха да чуятъ и насъ и народняцитѣ и земледѣлцитѣ. И това, обаче, не направиха. Но при все туй, ние сме за сждъ на стамболовиститѣ и на тоя въ- просъ болшинството ще получи нашата подкрѣпка.“

Електрическо освѣтление въ гра- да ни.

Прѣдвидѣ на това, че държа- вата прѣднамерява да устрои електрическо освѣтление на вар- ненското пристанище и ново- строящата се гара, варненски общински съвѣтъ се е занимавалъ съ въпроса, дали държавата не би се съгласила да влезе въ споразумѣние съ общината за построяване обща юзина, отъ която да се черпи енергия, как- то за пристанището и гарата, така също и за цѣлия градъ. За тая цѣль съвѣта е избралъ една тричленна комисия, която да отиде въ София и лично да ходатайства прѣдъ респектив- ния министеръ за удовлетвори- ване исканieto на Варненци.

Въ Цариградъ.

Тия дни царя ще отиде въ Цариградъ да направи посѣ- щение на султана. Слѣдъ позор- нитѣ кръвопролития, които ста- наха напоследъкъ, това посѣ- щение би трѣбвало да се от- ложи. И защо сѣ тия визити на чуждитѣ владѣтели, когато въ страната владѣе анархия, ко- гато новосздаденото положение не е легализирано?

Театраленъ салонъ.

Нуждата отъ единъ театраленъ салонъ въ Варна е повече отъ належаща. Варна е първостепе- ненъ търговски и индустриаленъ градъ, съ множество културни потребности, които изискватъ сво- ето удовлетворение. Въместо раз- ни кръчмарски локали, каквито изобилствуватъ въ града, трѣбва частъ по-скоро да се издигне театраленъ салонъ, въ който да намиратъ утѣха и наслаж- дание любителитѣ на науката и изкуството. Най-сетнѣ общин- ския съвѣтъ е съзналъ тази нужда и затова въ засѣданието си на 1 Мартъ е постановилъ да се построи театраленъ салонъ съ около 400,000 лева. Би било желателно общинския съвѣтъ да вземе нуждитѣ мѣрки за пос- корошното започване на тази постройка.

Най-дебелия човѣкъ на свѣта.

Прѣди нѣколко дни въ Франция се пом- нилъ Мировий Сѣдия Роланъ. Като сѣдия, той е билъ извѣстенъ съ своята доброта и честностъ. Но този единственъ магистратъ билъ блѣжитъ особено по своята невѣроятна тежестъ и своя обемистъ изгледъ. Този добъръ сѣдия бѣ най-тежкия и най-дебелия човѣкъ въ свѣта: той тежалъ 258 килограма, ималъ 1 метръ 83 см. височина, а корема му тол- кова голѣмъ, че не можелъ да се мърда. Той не можелъ да плува и по желѣзница, защото вратитѣ на трена не могли да го по- бератъ. На път отъ дома си за Мировото Сѣдильце, той е билъ принуденъ да се на- стѣпява въ една особна кола, водена отъ единъ човѣкъ.

За да се постави сѣдията Роланъ въ смъртния ковчегъ, трѣбвало да се инсталира една макара за да се вдигне неговия трупъ, а ковчегъ съ капака тежелъ 550 килограма. За да се занесе тѣлото отъ жилището, трѣ- вало да се събори единъ прозорець.

Хипнотизмъ отъ профе- соръ Федикъ и Фонтенъ. Съ помощта на тази кни- га сѣки може да се научи да хипно- тизирва съ най-голѣмъ успѣхъ. За поща 10 ст. Цѣна 3-50 лл. 1-10

Хипнографъ, апаратъ за хипнотизи- рване, отъ професоръ Фловеръ, заед- но съ ръководство за употреблени- то му на български. Цѣна 1 лв. — Поръчани и двѣтѣ се испращатъ срѣ- щу 3-50 ст. въ марки. Доставка тър- гов. къща Ковачевъ ул. Позитано № 36 -- София. 1-10

КАРНО (месо) Единствения хранителенъ пре- паратъ, който съ успѣхъ помага на тѣлесно слаби хора; успокоява нер- вната система, прѣмахва безсънieto, разсѣянността, прави човѣка бодъръ, енергиченъ.

Хранителнитѣ соли на Карно сѣ извлѣчени изъ растителното царство, а не отъ минералното или животин- ското. Карно принася голѣма услу- га въ храната на хора отслабнали отъ разни болѣсти или силна работа; особено необходимо е за кърмачки- тѣ майки, защото увѣличава млѣко- то имъ.

Едно стъкло 2 л., съ пощата 2-25 л. Дрозериа Бакарджиевъ — Варна. 1-10

НОВОСТЪ! НѢМА ВЕЧЕ ВЪБЛИ КОСМИ? Слѣдъ дълги опити, най-подиръ зна- менития американски медикъ д-ръ Пафтъ въ Нью-Йоркъ успѣ да изна- мѣри химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри прѣхутката, по- чернява побѣлѣлата коса спомага да расте буйно, като изцѣрява едноврѣ- менно и прѣхутката.

Тази вода която професоръ Торнъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпо- рѣчва отъ много лѣкари, получени сѣ хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафто- вата вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

ЦѢНА 4 Л. СЪ ПОЩА 5 Л. Единственъ прѣдставителъ: Търгов- ска къща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292. 1-10

Печатница „Просвѣта“ — Варна.

Иванъ Савовъ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ, улица Булевардъ „МАРИЯ ЛУИЗА.“

По случай настѣпающия лѣтенъ сезонъ съмъ се снабдилъ съ най-разнообразни и въ изобилие мостри платове отъ Френски, Английски и Български фабрики

ЗА МЪЖКИ и ДѢТСКИ КОСТЮМИ, съ изработка отъ най-модернитѣ парижки журнали.

ЦѢНИ УМѢРЕНИ.

Господа, не си считайте труда прѣди да поръчате другадъ; отойте се въ шивашницата ми за да се увѣрите.

1-5 Неудобнѣната изработка се приема назадъ.

ВАСИЛЪ ХР. ПОПОВЪ

КРОЯЧЪ и ШИВАЧЪ

(УЛИЦА „ПРѢСЛАВСКА“).

Изработка разни МЪЖКИ и ДѢТСКИ дрѣхи по най модеренъ начинъ, който задоволява и най-изтънчения вкусъ.

ЦѢНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.